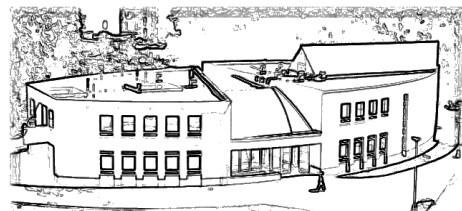

sborový list

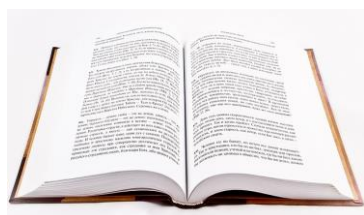
OBČASNÍK SBORU CÍRKVE BRATRSKÉ V PARDUBICÍCH

05-06/2018

BOŽÍ SLOVO A MODLITBA V MÉM ŽIVOTĚ

O Písmu svatém

Věříme, že Písmo svaté Starého a Nového zákona je Božím slovem vyjádřeným slovy lidských autorů. Písmo svaté má stránku božskou i lidskou. Středem Písma je Ježíš Kristus, vtělené Boží slovo, a slovní vyjádření Písma je plně inspirované Duchem svatým.

Písmo svaté je nejvyšší autoritou naší víry a života, je neomylnou, dostatečnou a srozumitelnou pravdou Božího zjevení. Je Božím darem církvi, světlem a prostředkem společenství Boha a člověka.

Pro správné pochopení Písma a jeho aplikaci v našich životech je třeba nechat se vést Duchem svatým. Potřebujeme také pomoc ostatních věřících a vykladačů Písma.

Písmo je nám dáno, abychom věřili všemu, co vyučuje, byli poslušní všemu, co požaduje, a důvěřovali všemu, co zaslubuje.

*Boží požehnání do dalších dnů a vše nejlepší
přejeme všem bratrům a sestrám, kteří oslaví
své narozeniny v červnu, červenci a srpnu.*

*Hospodine, ty jsi můj Bůh! Tebe budu
vyvyšovat, vzdávat chválu tvému jménu,
neboť činíš podivuhodné věci, tvé odvěké
úradky jsou věrná pravda.*

Iz 25,1

S B Í R K Y	01.04.2018	3446 Kč	06.05.2018	2500 Kč
	08.04.2018	4224 Kč	13.05.2018	3821 Kč
	15.04.2018	3034 Kč	= Sbírka ETS	
	22.04.2018	4748 Kč	20.05.2018	4289 Kč
	29.04.2018	2589 Kč	27.05.2018	2892 Kč

Akce v červnu, červenci a srpnu

4.6.	18:00	Pracovní sejití starších sboru
10.6.	9:30	Bohoslužba, Večeře Páně
17.6.	9:30	Bohoslužba, celosborová sbírka na práci vikářů
18.6.	20:00	Modlitební sejití starších sboru
23.6.		Stěhování manželů Mackových do Archy
30.6. - 7.7.		English Camp mládeže
30.6. - 7.7.		Rodinný English Camp
14.7. - 21.7.		Tábor Awany a besídky
28.7. - 11.8.		Tábor dorostu
18.8. - 25.8.		Relax mládeže

Úvodník

Před lety jsem udělal zajímavý objev. Když se dívám do Písma, zjišťuji, že hrdinové víry jsou skřivani. Ať už si vezmete Abrahama (Gn 19:27), Mojžíše (Ex 24:4, 34:4), Gedeona (Sd 6:38), Chanu (1Sa 1:19), Jóba (Jb 1:5), Marii (Mk 16:9) anebo třeba apoštoly (Sk 5:21). Všichni do jednoho jsou ranní ptáčata. Vlastně i sám Ježíš byl skřivanem (Lk 4:42). Využíval časných hodin, aby byl se svým Otcem. Ano. Bible nikde nikomu nenařizuje, aby časně vstával. Přesto velcí muži a ženy víry otevírají den tím, že jej tráví v Boží přítomnosti. Trefně to vystihl Watchmann Nee, když napsal:

„Čím víc člověk miluje Pána, tím častěji bude vstávat časně.“

Není na jeho slovech trocha pravdy? Považte.

- Proč někteří křesťané nejsou „duchovní“?
- Proč se nedaří dlouholetých křesťanům žít řádným křesťanským životem?
- Proč tolik křesťanů neúspěšně zápasí s vracejícím se hříchem?
- Proč je tolik duchovně ochablých křesťanů?

Není to právě proto, že vstávají až příliš pozdě? Já si odpovídám, ano je to tak. Ano. Neumí anebo nechťejí překročit svůj vlastní stín. Proč bychom se měli omezovat a trápit nějakým časným vstáváním? Proč bychom si nemohli přispat? Vždyť dnes už je jiná doba! Vždyť máme tolik možností, jak se během dne i večer modlit!

Ano. To máme. Sám jsem si to vyzkoušel. Stejně tak ale i vím, že čas, který Bohu věnuji ráno je nesrovnatelně kvalitnější než jakýkoliv jiný čas během dne. Sám patřím mezi ty, kteří se řadí k sovám. Mám rád noční život a jsem schopen ponocovat a ještě toho spoustu udělat. Naučil jsem se však být skřivanem a vstávat časně, protože je to jedinečný čas, který mohu v tichosti prožít spolu s Pánem. Čas, kdy ke mně Bůh promlouvá jedinečným způsobem. Čas, kdy prodlévám v Boží přítomnosti, rozjímám a přijímám takové požehnání, jaké mi žádná jiná denní ani noční doba nenabídne.

Připadám si u toho jako Izraelci, kteří putovali na poušti. Hospodin se o ně staral a každý den ráno jim posílal manu. Co o tom čteme?

Sbírali to tak ráno co ráno, kolik každý k jídlu potřeboval.

Když však začalo hrát slunce, rozpustilo se to. (Ex 16:21)

Každý kdo chtěl ten den jíst nebeský chléb, musel si přivstat, protože slunce jej rozpustilo a byl nenávratně pryč. Obdobně je to i s námi. Kdo touží po jedinečném času v Boží blízkosti, vstává časně. Kdo se spokojí s brečkou anebo s ničím, klidně si pospí, neboť

„dveře se otáčejí ve svém čepu a lenoch na svém loži. (Př 26:14)“

Martin Tabačan

Pohled z kapitánského můstku...

Srpnová veselka ... Staršovstvo s radostí souhlasilo s oddáním Janky Kalenské a Tomáše Bezouška. Snoubenci oslovili vedení sboru s prosbou o oddání 25. srpna 2018. Svatba bude ve Zruči nad Sázavou a oddávajícím bude br. kaz. Radomír Kalenský.

Jedeme dál! ... Zástupci sboru dál jednají s městem o koupi pozemku v rámci bývalých kasáren TGM. Po vzájemné dohodě s vedením magistrátu jsme podali aktualizovanou druhou žádost. V těchto dnech putuje na odbor majetku a investic. Prosíme o vaše modlitby, aby nás v tomto Bůh provázel a konal své dílo.

Zároveň starší sboru vnímají jako potřebné, aby škola upřela své síly k dalšímu školnímu roku, kdy budou vycházet první absolventi školy NOE a usilovat o střední školy. Modleme se za moudrost pro pracovníky školy, aby je výborně připravili a škola NOE mohla znovu potvrdit dobré jméno.

Koho pošlu a kdo nám půjde? ... Na podzim se opět rozjedou kurzy Alfa. Je to nová příležitost pro pozvání našich známých, spolupracovníků a zkrátka všech, za kterými nás Pán posílá, abychom jim pomohli dosáhnout na záchranu, která je v Kristu Ježíši. Prosím modlete se za své zmocnění, aby vám Bůh dal vědět, koho pozvat na tyto kurzy a modlete se také za přípravný tým, aby byl chráněn od Zlého a mohl se stát požehnáním pro všechny ty, které Bůh na kurz přivede.

Posila přichází ... Od prvního července nastupuje na náš sbor nový vikář – Honza Macek. Spolu s manželkou Simonou se budou stěhovat již v sobotu 23. června. První úkol, který bude Honza mít, tak je Rodinný English Camp, kam pojede spolu s týmem pod vedením Bena Trotta. Staršovstvo počítá s tím, že se v příštím školním roce Honza postupně zapojí do práce s mládeží. Na první jeho nedělní kázání si počkáme do 15. července.

Kdo stane za kormidlem? ... Starší na květnovém jednání hovořili o tom, jak se postavit k nové situaci, kdy stávající správce sboru oznámil, že se v létě 2019 bude spolu s rodinou stěhovat pryč z Pardubic. Starší se domluvili na tom, koho z bratří kazatelů osloví a pozvou ke službě na našem sboru. Prosíme o vaše modlitby, aby Bůh měl toto ve své moci a dal správce, který bude podle Jeho srdce a bude požehnáním pro Archu.

Malý byt v novém ... Starší se rozhodli nakonec ubytovat vikáře v Arše. To s sebou přineslo úpravy bytu v podobě nových skříní, kuchyňské linky a vymalování. Děkujeme Petrovi Kalvachovi st. za koordinaci prací a stejně tak i sestrám podílejících se na úklidu.

Staršovstvo zvolilo tuto variantu bydlení z ekonomických důvodů, i když si je vědomo, že dojde k mírnému omezení provozu Archy, neboť dočasně přicházíme o místnost pro maminky s dětmi a hostovský pokoj.

Do hloubi Písma ... Starší se rozhodli i v příštím školním roce jít cestou dvou vyučujících bloků – podzimního a jarního. Zároveň jsme vděční manželům Martinovi a Ireně Hambálkovým za letošní jarní blok, kdy tématem setkání byla modlitba. Kurz „Jak se modlit“ byl podnětný nejen po stránce vědomostní, ale také po stránce praktické, neboť povzbuzoval k aktivnímu modlitebnímu životu.

Celocírkevní sbírka na vikáře ... Rada Církve bratrské na neděli 17. června vyhlásila celocírkevní sbírku s názvem „Podpoř svého vikáře“. Účelem této sbírky je vytvořit celo-

církevní fond, z něž by Rada CB mohla podpořit vikáře na některých sborech. Každý rok bude církev ve výroční zprávě přesně informovaná, kdo byl podpořen.

Martin Tabačan

NOC KOSTELŮ 2018 V ARŠE

Letos jsme se zapojili již po deváté do celorepublikové akce Noc kostelů. Ta proběhla v pátek 25.5. V rámci programu již tradičně vystupovali žáci a učitelé školy Noe, tentokrát s průřezem českými dějinami. Po pauze nás Martin Tabačan provedl biblickou hodinou na téma „Vděčnost“ podle žalmu 33 – pro tuto příležitost speciálně přesunutou na pátek, během které nás v chválách doprovodilo duo Hana Kampová a Petra Jeníčková.

Celý večer jsme zakončili debatou o cestování, kde jsme sdíleli různé zážitky a tipy z cest. Jsme velmi vděční za všechny modlitby. Neméně si vážíme také aktivní pomoci a účasti řady z vás. Atmosféra celého večera byla poklidná a zavítala k nám řada hostů, za což jsme s manželkou velmi vděční. Hosté z blízkého i dalekého okolí jsou totiž tím hlavním důvodem, proč Noc kostelů pořádáme. Věřím, že jsme jim otevřeli nejen dveře, ale i srdce Archy a ukázali, že jsou vítáni.

Vláš Zbytek

BOŽÍ SLOVO A MODLITBA v životě křesťana.

Vy však jste ,rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid náležející Bohu', abyste hlásali mocné skutky toho, kdo vás povolal ze tmy do svého podivuhodného světla. 1Pt2,9 Ježíš mu odpověděl: „Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo, a můj Otec ho bude milovat; přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek. J 14,23

Nechť ve vás přebývá slovo Kristovo v celém svém bohatství: se vší moudrostí se navzájem uče a napomínejte a s vděčností v srdci oslavujte Boha žalmy, chválami a zpěvem, jak vám dává Duch. Ko 3,16

Křesťan udržuje a rozvíjí duchovní život skrze osobní vztah s Bohem, tedy především přijímáním Božího slova a modlitbou (1Te 5,17; Ko 3,16; 1Pt 2,2). Proto se věnuje četbě, naslouchání, studiu a aplikaci Božího slova ve společenství svého sboru, při rodinných pobožnostech i při osobních ztišeních u Písma V modlitbách projevuje vděčnost Pánu a oslavuje jej (Ž 103,1–5), a tak se otvírá naplňování Duchem svatým (Ef 5,19); upřímně před Bohem vylévá své vnitřní zápasy (Jób), vyznává svá provinění (Ž 51), hledá Boží vedení (Ž25,5), v důvěře prosí (Mt 7,7; Jan 15,7) a přimlouvá se za druhé (Gn 18; Ef 6,18).

Věříme, že Bůh se setkává s člověkem ve svém slově, mluví k lidskému srdci, oslovuje, potěšuje a napomíná.

Pro modlitbu je důležité, abychom zůstávali v Kristu a jeho slovo zůstávalo v nás (J15,17). Je-li naše mysl Božím slovem usměrněna k Božím záměrům, pak se smíme spolehnout na zaslíbení, že naše modlitby budou vyslyšeny (1J 5,14–15). Takto nám Bůh umožňuje, abychom se na jeho díle ve světě podíleli i my svými modlitbami.

Dokumenty CB, Duchovní zásady, 2. kap, část 5, čl. (17), (30), (32)

BOŽÍ SLOVO A MODLITBA v mém životě

... je téma následujících svědectví o zkušenostech s četbou Božího Slova a modlitbou v osobním ztišení nebo v modlitební skupince, o které jsem požádala několik bratří a sester.

Když jsem přemýšlela, co pro mě znamená Boží slovo a modlitba v mém životě, napadlo mě jedno přirovnání. **Modlitba jako pevná zlatá Boží nit', na kterou navlékám korálky jednotlivých událostí v mém životě.** Než jsem se ve svých 24 letech setkala s Ježíšem a odevzdala mu svůj život, měla jsem často pocit, že můj život je jak rozházené korálky, které nedokáží posbírat, nedávají mi smysl a ani nevím, kam se kutálí. Bůh a Jeho slovo v Bibli mi dali do života řád, směr i cíl. Každodenní četba Bible mi pomáhá rozlišit, které korálky jsou určené pro mě a které mám nechat být, protože nejsou pro mě nebo ne zrovna v té chvíli. Modlitba propojuje události každého dne – ať už je to modlitba se slzami a s prosbou o odpuštění či pomoc nebo radostná, chválící Boha, děkovná či přímlovná za druhé lidi. Naučila jsem se s modlitbou a se čtením Božího slova vstávat i usínat. Již jsem si mockrát v životě uvědomila, že si nedokáží představit život bez vztahu s Bohem, tedy bez modlitby a bez Božího slova. Právě ve chvílích, kdy je člověku nejhůře, kdy se věci nedaří podle našich představ a přání, si člověk uvědomí, jak je slabý a jak moc potřebuje Boží milost, lásku a pomoc. A Bůh ve své lásce a milosti vždy přichází, promlouvá ke mně buď přímo nebo skrze Bibli nebo skrze druhého člověka. Dává povzbuzení, napomenutí, perspektivu, naději i východisko. Někdy i jenom jiný pohled na věc, když mi problém ukáže z jiného úhlu pohledu. Víím, že na Boha se mohu vždy spolehnout, že mi vždy rozumí, ale také že zná všechny mé myšlenky a motivy, což mě vede v Boží bázni při všech rozhodováních.

Vím, že bez pravidelných modliteb a Božího vedení bych neměla fungující rodinu, přátele kolem sebe a ani svou práci v NOE. Právě při zakládání NOE – Křesťanské ZŠ a MŠ mě Bůh trpělivě vyučoval, abych na něho spoléhala a byla co nejvíce s ním ve spojení v modlitbách i při čtení Bible. Více jak rok mě pravidelně budil ve 4 h ráno a teprve když jsem s ním strávila potřebný čas na modlitbách, mohla jsem zase usnout anebo vstávat do práce ☺.

A přesto (nebo právě proto) si dodnes uvědomuji, že je to stále každodenní duchovní boj, aby si člověk udělal dostatek času být s Bohem v modlitbě a při čtení Bible. Satan se neustále snaží všemi možnými způsoby přetrhnout tu zlatou Boží nit' a uvrhnout nás do zmatku rozházených korálků, na kterých bychom uklouzli. Ne každý den se mi daří mít dostatek času s Bohem. Ale Duch svatý, který nám byl dán, nás povzbuzuje, posilňuje a vede. Také sourozenci v Kristu, se kterými můžeme sdílet svůj život a modlit se, jsou velkým povzbuzením. Tak kéž vytrváme, abychom jednou mohli našemu Pánu odevzdat nádherné korále na zlaté niti ☺.

Evženie Čermáková

Děkuji Bohu za vzácný dar modlitby a Božího Slova. Obojí mě provázelo už od nejútlejšího mládí. Nejprve to byly modlitby mého tatínka a bratří ve shromáždění, jakož i slyšení slova Božího. Vnímala jsem vše jako vděčný posluchač. Když jsem však ve svých 16 letech přijala Pána Ježíše do svého srdce jako záchrance a Spasitele, staly se modlitby a čtení Božího slova mojí osobní potřebou. Jako Boží dítě mám tu výsadu, že ve jménu Ježíše Krista mohu volat k nebeskému Otci. Modlitba je rozhovor s Bohem – jaká je to úžasná milost a výsada. On mne slyší v každém okamžiku, kdy mu můžu vypovědět každý svůj bol a starost, ale i pokorně vyznávat své viny a prohry. Pak smím přijmouti Jeho slitování a odpuštění. Chvilu u Božího Slova jsou pro mne povzbuzením a radostí, zvláště v posledních letech, kdy přišly bolesti a nemoci. Když jsem neměla dost sil, Pán mne pozvedl a potěšoval. Jak ráda také zpívám písně k Boží chvále. Raduji se, že mám v nebi Otce plného lásky a slitování, který mne nepřestane milovat. Haleluja

Viktorka Truncová

Když jsem v 15 letech uvěřila, Bible mi neříkala nic. Snažila jsem se ji číst, ale vůbec jsem jí nerozuměla, a tak mě ani neoslovovala. Přesto jsem ve čtení vytrvala a časem se to zlomilo. Postupně jsem do ní začala pronikat určitě i díky tomu, že jsme četli Bibli společně v dorostu a na mládeži a na biblických hodinách. Po skončení VŠ školy jsem měla odpoledne po práci najednou spoustu volného času, začala jsem bydlet sama, a tak jsem každý den trávila poměrně hodně času právě čtením Bible. V té době už mě to bavilo a Bibli jsem jen nečetla, snažila jsem se ji studovat induktivní metodou (rozebírání textu pomocí otázek – absolvovala jsem kurz u Radka Kalenského). Tento způsob čtení mi umožnil vydolovat z textu mnohem více myšlenek a podnětů, než kdybych si text jen přečetla. Bylo to vzrušující a po čase jsem si uvědomila ještě jednu věc. Díky intenzivnímu čtení Bible a ztišení, se prohloubil můj vztah s Bohem. Za tuto věc jsem se dlouho modlila a nic se nedělo, až právě pravidelné trávení času s Bohem při čtení Bible a na modlitbách a také zapojení do služby (Alfa, Awana) tuto věc změnilo, protože jsem měla osobní intenzivní zážitky s Bohem.

V Bibli také hledám pomoc, pokud se dostanu do situace, ze které mám strach a nevím, jak se zachovat. Kolikrát jsem se pomodlila, poprosila Pána, aby mi ukázal podle čeho se rozhodovat, a potom jsem otevřela Bibli – někde, namátkou (i když se doporučuje to takto nedělat). Přečetla jsem si vždy několik odstavců nebo celou kapitolu. Příběh, který jsem četla, mi do mé situace vždy promluvil. Našla jsem tam princip, podle kterého se mám řídit, nebo si mohla uvědomit, co je opravdu důležité a na čem záleží. Potom už jsem se té situace nebála a věděla jsem, jak se k ní postavit.

Dále jsem zažila i to, co to znamená, když Boží slovo proniká na rozhraní duše a ducha, kosti a morku, a rozsuzuje touhy i myšlenky srdce. Teď si vybavuji dvě situace, kdy ke mně Bůh promluvil při čtení Písma tak, že se mi z toho zatajil dech. Věděla jsem, že mám něco udělat a že mi to říká Bůh. I když to bylo těžké, zachovala jsem se podle toho a obohatilo to mě a snad i někoho dalšího.

I na modlitbách jsem měla několik zajímavých zážitků, ale to se do tohoto svědectví už nevejde. Pokud chce mít člověk intenzivní vztah s Bohem, mohu čtení Bible a modlitby vřele doporučit.

Alice Čapková

Odmala mě zajímalo, jak různé věci fungují. Koncem naší docházky do základní školy se začínaly v naší zemi objevovat první kalkulačky. Začátkem 80. let mi tatínek koupil ke studiu na vysoké škole vědeckou kalkulačku. Byla programovatelná, na tu dobu toho uměla docela dost a po celé pětileté studium na ČVUT mi k výpočtům stačila. Chtěla jsem umět využít všech jejích možností, tak jsem podrobně četla a využívala návod k použití. Měla jsem opravdu velkou radost, jak moc mi kalkulačka ušetří rutinní práce. Musím říci, že i v dnešní době, kdy počítačová technika obrovskými kroky pokročila, tuto kalkulačku považuji ke studentským výpočtům za chytrou a velmi praktickou, a to i ve srovnání s těmi, které vidím u svých studentů při výpočtech z fyziky na pardubické univerzitě. Po 36 letech stále funguje!

Je to poměrně dlouhý úvod k tomu, o čem chci psát dále: chceme-li opravdu dobře využít složitějšího technického zařízení, potřebujeme nutně dostatečně podrobný a dobře srozumitelný návod k použití. Nejlépe takový, který sepíše člověk, který dané zařízení vymyslel a dobře ví, jak s ním co nejlépe zacházet. Bez takového návodu buď plně nevyužijeme jeho předností, nebo ho nevhodným používáním poškodíme nebo dokonce zničíme.

Podobně to vnímám s naším životem. V dnešní době se ve společnosti zásadně mění názory na to, co je dobré a co zlé. Co je čestné a co ostudné. Co je nebo není normální a přirozené. I když technika tolik pokročila, člověk se svými touhami, bolestmi i radostmi se příliš nezměnil. Možná mnoho zejména mladých lidí je zmateno a vlastně ani nevědí, jak dobře žít. A tady přijímám Bibli jako návod k užívání života, jako návod Toho, který nás vymyslel a stvořil, a nejlépe ví, jak máme sami se sebou, s druhými lidmi a světem, kde žijeme, zacházet. Aby se nám dobře dařilo. Aby nám spolu bylo dobře. Abychom věděli, jak napravit to, co pokazíme. Náš život vidím jako složitější než raketoplán...

A jako největší bonus navíc oproti návodům k použití všech možných zařízení je pro mě to, jak Boží Slovo odpovídá člověku na touhu po věčnosti.

Eva Widenská

Od dětství jsem vyrůstala v křesťanské rodině, kde jsme se denně scházeli ke společnému čtení a modlitbám. Byla to pro mě přirozená součást dne. Po mém přestěhování se do Prahy za práci jsem velice uvítala pozvání do skupinky, kde jsme se s cca 7 přáteli každý týden scházeli ke společnému studiu Bible, sdílení se a modlitbám.

Po loňském „přesídlení“ do Pardubic mi takové společné scházení se k modlitbám chybělo. Velice jsem proto uvítala, když jsem mohla v rámci Archy 2x po sobě projít kurzem „Jak se modlit“. Bylo to pro mě velké povzbuzení a inspirace, jak prohloubit svůj modlitební život nejen v soukromí, ale i ve společenství. Velkým přínosem pro mě bylo i to, že jsem mohla lépe poznat další lidi z Archy. Vnímám to tak, že pravidelné scházení se (nejen) ke studiu Bible, vzájemnému sdílení a společným modlitbám přináší požehnání do našich každodenních životů a více cítím Boží působení ve věcech, za které se spolu s ostatními modlím.

Petra Hambálková

40 DNÍ S BIBLÍ

Tato akce v našich sborech probíhá již několik let. Tiskla jsem rozpis a vyvěšovala na nástěnku. Dávala jsem si předsevzetí, že „tentokrát si to všechno určitě přečtu“. Jenže já mám s pravidelným čtením Bible problém. Tak jsem si vloni řekla, že připravím čtení II.knihy Mojžíšovy a pozvu ke čtení i ostatní. Četli jsme nahlas a společně. A bylo to úžasné. Myslím, že jsme všichni byli povzbuzeni, jak Boží slovo je opravdu živé a stále aktuální. Letos jsme četli Žalmy a doprovodné texty z Nového Zákona.

Marie Kampová

PŘIBLIŽUJI.....

ŽALM 107. 1 Oslavujte Hospodina - je tak dobrý! Jeho láska trvá navěky! Hospodinovi vykoupení ať o tom vyprávějí, že je z nepřátelské moci vykoupil, že je shromáždil z cizích zemí, z východu i ze západu, ze severu i zámorí!

V předvelikonočním období se již stalo tradicí v Arše společné čtení bible. Úterní dopoledne bylo pro mne sváteční Slovem z žalmů **107 až 125**. V nevelkém počtu okolo 7 sester a 1-2 bratrů, mne nevyjímajíc, jsme seděli v kroužku a společně četli postupně vždy část žalmu promítaného z diaprojektoru na plátno.

Sdílím společné nadšení nás všech přítomných nad přípravou celé akce Marie Kampové, která s pečlivostí jí vlastní měla mimo jiné i texty žalmů zvýrazněné barevně, takže my jsme názorně viděli v textu souvislosti a po přečtení jsme mohli diskutovat a se zamýšlet nad Božím Slovem a tak mnohdy i zachytit souvislost a význam, který nám/mně dlouho třeba unikal.

Znova jsme viděli, jak Boží slovo je živé, jak hovoří do našich životů a situací, s vděčností jsme četli o ujištění Boží věrnosti, o zaslíbeních pro ty, kteří jsou poslušni a naslouchají a řídí se Slovem Hospodinovým. Tyto chvíle byly pro nás všechny velkou inspirací a povzbuzením a i radostí a věřím, že mnozí i doma při čtení Písma prožívali/prožívají totéž.

Díky Pánu a příští rok se těším opět nashledanou před velikonocemi v Arše společně nad Slovem Pánovým v naději, že nás bude mnohem více.

ŽALM 125.4 K dobrým se, Hospodine, dobře zachovej, k těm, kteří mají srdce upřímné.

Beníšek květen 2018

DISCOVERY BIBLE STUDY

Každá skupinka dříve nebo později stojí před otázkou: „*Co vlastně budeme dělat? Co budeme společně studovat? Máme si vůbec co ještě říci?*“ Jsou to otázky, které si nekladete při založení skupinky, protože to vnímáte duchovní hlad. Jediné, co po čem toužíte, tak je ho ukojit. A opravdu máme připravený dobře zpracovaný materiál a dokonce si máme co říci, protože všechno je pro nás nové a možná i někteří z nás mají možnost poprvé se s někým duchovně sblížit. Nicméně dříve nebo později přeci jen ty hlodavé otázky přijdou a stojí za nejedním rozpadem skupinky.

Jsem vděčný za návod pro malé skupinky, který se nazývá *Discovery Bible Study* (zkráceně DBS). Jeho největší síla a přednost je v jednoduchosti a snaze nic nekomplikovat. Před časem jsme jej začali využívat v mládeži pro duchovní programy při sobotních setkáních i víkendovkách. Jedním z důležitých prvků setkání skupinky DBS je společné studium Bible, jak už sám název napovídá. ;o) Vzácné na přístupu autorů DBS je úžasná nízkoprahost a vrácení zpět k tomu, co se dotýká mého života. Pro rozhovor nad Bibli používá pouze čtyři základní otázky:

... Co tento text říká o Ježíši nebo o Bohu?

... Co tento text říká o lidech?

... Co z tohoto textu můžeme každý uvést do praxe?

... Komu by tento text nebo myšlenka mohly pomoci? Komu to řekneme?

Vidíte, jak prosté to je? Otázky, na které může odpovědět na základě textu kdokoliv! Otázky, které opouští akademické vody, ale vrací církev zpět do života. Právě v této jednoduchosti vidím obrovskou sílu.

Považte. Není krize Biblického vyučování v církvi způsobena právě tím, že je až příliš akademické? Tedy až moc vzdálené od života a od toho, co jako lidé prožíváme v našich každodenních zápasech? Ano, je zajímavé, když se objeví nová hlubina Písma, ale o co vzácnější je, pokud Písmo mluví do našich životů a proměňuje je. Vždyť právě o tom je písmáctví. Písmák je člověk, který čte Boží slovo a promítá jej do života. To, co čte, tak také i žije.

Rád bych vás povzbudil. Když čteme Bibli, zkusme se na ní podívat ze zorného úhlu těchto výše uvedených otázek. Nelamte hůl jen pro to, že nemáme teologické školy, že nerozumíme pořádně dobovému pozadí ani si nepřidáme tak fundovaní jako jiní lidé ve sboru. Písmákem se může stát opravdu každý. Všechno začíná u obyčejné odvahy otevírat každý den Bibli a přemýšlet nad tím, co tam čteme. Nemusíme přemýšlet nijak složitě. Stačí si třeba zodpovědět ony výše uvedené otázky.

Je to už více než rok, co jsme se začali scházet s třemi dalšími muži každý čtvrtek ráno do 6:00. Když jsme začínali, procházeli jsme společně kurzem „Každý muž bojovníkem“ (tzv. KMB) od Lonnie Bergera. Aktuálně to považuji za nejlepší vyučování pro muže v církvi, které je dnes v češtině dostupné. Postupně se prochází různá témata. Nejprve se zaměřujete na váš vztah s Bohem a jeho budování pomocí čtení Bible a modlitby. Následují témata týkající se manželství a výchovy dětí. Poslední částí jsou témata týkající se financí, morální čistoty a zvládání těžkých časů.

KMB nepřináší nové metody. Používá ty staré osvědčené. Asi ta nejsilnější věc na celém kurzu je vzájemná vykazatelnost. Důraz, abychom byli sobě navzájem vykazatelní z toho, jak budujeme svůj vztah s Bohem, sami se sebou i druhými lidmi. Vykazatelnost, která není bičem, kterým bychom se měli trýznit, ale bratrské podpírání, abychom mohli jít se smělostí za Kristem.

Nyní jsme se ale posunuli dál, protože jsme chtěli udržet naše každotýdenní ranní scházení a vzájemné povzbuzování. Rozhodli jsme se společně studovat Boží slovo. Společně čteme Bibli a klademe si nad ní tři prosté otázky.

Martin Tabačan

JSOU BIBLICKÉ HODINY SKUPINKOU NEBO POBOŽNOSTÍ?

Možná se ptáte právě při čtení tohoto Sborového listu.

Hlavním předmětem zájmu všech přítomných na biblické hodině je Slovo Boží a vzhledem ke způsobu přístupu se právem může nazývat „biblické studium“, protože v posledních již několika letech zde Boží slovo není předkládáno formou kázání či přednášky tedy určitého „monologu“, ale br. kazatel nás vede k přemýšlení formou otázek, máme možnost diskutovat na dané téma, následně přemýšlet a to i doma na základě připravených textů popř. vlastních poznámek o svém životě nebo i o životě sboru v kontextu studijního tématu.

Tato forma „studia“ má tu výhodu, že nejsme „učitelem“ klasifikováni. Naší „zkouškou“ však je náš každodenní život, kde můžeme předané Boží slovo s pomocí Ducha Božího uplatňovat a budovat a projevovat Kristův charakter, ke kterému nás Boží Slovo vede.

Kromě „studia“ Bible se také na biblické hodině modlíme, ale s větším důrazem na věci sborové než soukromé, i když samozřejmě osobní modlitby nejsou vyloučeny, věříme v přítomnost Ducha Svatého, který nás nejen vyučuje, ale vede i v modlitbách.

A co znamenají tedy biblické hodiny pro mne osobně?

Velmi oceňuji „hloubku“ pohledu na biblické texty, témata a souvislosti v kontextu Bible, které možná sama nedokážu tak komplexně vidět nebo neznám tak dobře. Samozřejmě si nepamatuji vše, ale mám už v průběhu setkání prostor konfrontovat své postoje a zkušenosti s Božím Slovem. Samozřejmě vnímám biblické hodiny i čas pro společnou modlitbu, protože každou hodinu začínáme i končíme modlitbami.

Jak byste tedy odpověděli na otázku v nadpise vy?

V té formě, jak posledních několik roků biblická hodina probíhá, s oblibou hovořím o biblické hodině jako o skupince, která má tu výsadu, že ji vede sám kazatel, zvláště povolaný a obdarovaný pro výklad Božího Slova. Mnozí pamatujeme ještě biblické, které byly vedeny skutečně jako pobožnost, a jistě můžeme povědět, že i tato forma byla požehnána.

Sama mám na starosti modlitební skupinku. A také tuto možnost setkávání vidím jako úžasný prostor k přemýšlení o Božím Slově a modlitby, a to i velmi osobních.

Pán Ježíš zaslíbil, jak čteme v Mt 18,20: *Neboť kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich.*

Dagmar Kalvachová-Pol.

JAK SE MODLIT?

Možná jsme si někdy sami položili tuto otázku. A jistě nejsme první ani jediní. Již učedníci Pána Ježíše se žádali „*Pane nauč nás modlit se.*“ Lk 11:1. Někdy si nejsme jisti, za co se modlit, jaká je Boží vůle. Ale Slovo Boží nás ujišťuje, že Duch Svatý se za nás modlí v souladu s Boží vůlí. Řím 8:26 „*Právě tak nám také duch pomáhá v naší slabosti. Když ani nevíme, za co a jak se správně modlit, sám duch prosí s nevyslovitelným úpěním za nás.*“

Otázkou „Jak se modlit“ nás provedl kurz v rámci jarního cyklu biblických hodin pod vedením manželů Hambálkových. Autorem kurzu je Angličan Pete Greig.

Na základě modlitby Páně jsme přemýšleli o různých formách modlitby: Uctívání - „Otče náš, který jsi v nebesích, buď posvěceno tvé jméno.“ Přímluvy -, „Přijď tvé království. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi.“ Prosby a naslouchání Bohu - „Náš denní chléb nám dávej každého dne.“ Vytrvalost, naslouchání, duchovní boj -, „... vysvobod' nás od Zlého.“

Modlitba nám umožňuje setkávat se s Bohem. Pán Bůh chce, abychom ho i v modlitbě oslavovali, uctívali, těšili se z jeho přítomnosti v našem životě, soustředili svou mysl na Pána, aniž bychom o něco žádali. Uctívání Pána Boha jistě prohlubuje náš vztah s ním.

„*Proste a bude vám dáno, hledejte a naleznete, tlučte a bude vám otevřeno.*“ (Lk11,9). I když nás Boží slovo ujišťuje, že Otec nebeský zná naše potřeby Mt6,8, „...*vždyť váš Otec ví, co potřebujete, dříve než ho prosíte*“, přesto chce slyšet naše konkrétní prosby. Mk 10,51 Ježíš mu řekl: „*Co chceš, abych pro tebe učinil?*“ ... Pán Bůh je dobrý Otec, který nám žehná i ve věcech, které nejsou nezbytně nutné. Ale nečekejme, že nám takové bude dávat vždy. Na druhou stranu nebud'me překvapeni, že modlitba je účinná. J16,24 *Až dosud jste o nic neprosili v mém jménu. Proste a dostanete, ...* Prosme sami ale i společně.

A co nevyslyšené modlitby? Součástí křesťanského života jsou zkušenosti s utrpením, těžkostmi, zklamáním. Víra je o zápasech. Akceptujeme Boží vůli, Bůh ví nejlépe, co je pro nás dobré. Zlé věci nejsou Boží vůlí, ale Bůh je schopen obrátit věci k našemu dobru Řím 8,28 *Víme, že všechno napomáhá k dobrému těm, kdo milují Boha, ...* Boží mlčení není totéž co Boží nepřítomnost. Žd 13,5 ... „*Nikdy tě neopustím, nikdy se tě nezřeknu.*“ To je věrnost. Nenaučíme se věrnosti bez zkušenosti s nevyslyšenou modlitbou. Nerezignujeme na Boží lásku, držíme se Boží lásky.

V každý čas se v Duchu svatém modlete a proste, bděte na modlitbách a vytrvale se přimlouvejte za všechny bratry i za mne, ... Ef 6,18

Přímluva je prosba ve jménu jiných lidí, míst nebo situací. Přímluva je projevem našeho zájmu o jiné lidi, situace a věci, předkládáme je Bohu. Ježíš se za nás přimlouvá po Otcově pravici a Duch svatý se za nás přimlouvá také. Jsme vůbec potřební my? - Člověk má spolupracovat s Boží vůlí. Bůh se rozhodl s námi spolupracovat především prostřednictvím modliteb. Dějinami hýbou ohnutá kolena. Bůh zasahuje tehdy, když k němu Boží lid volá. V přímluvách se opírejme o Boží zaslíbení, bud'me horliví pro Boží záměry a přimlouvejme se spolu s druhými.

„*Jde před nimi a ovce jdou za ním, neboť znají jeho hlas*“ (Jan 10,4)

Jak Bůh mluví k nám? Podle Bible je normální slyšet Boží hlas, nebýt duchovně hluchý. Ježíš: Mt 4,4 (*Ježíš*) *Nejenom chlebem bude člověk živ, ale každým slovem, které vychází z Božích úst.*“ Ovce znají Jeho hlas. J 10,4 ... *a ovce jdou za ním, protože znají jeho hlas.* Učit se rozpoznávat Boží hlas je někdy delší cesta. Někteří lidé mají větší schopnost na-

slouchat Bohu než jiní. Ale KAŽDÝ může slyšet Boží hlas. Nejčastěji k nám Bůh mluví prostředky, které jsou pro nás přirozené, někdy mluví Pán častěji než jindy nebo mluví opakovaně, nevzdává to, i když nerozumíme, nerozpoznáváme. Jak se zdokonalit ve slyšení Božího hlasu? Je snadnější Boha slyšet, když mé srdce není zatvrzelé, a mé uši jsou otevřené. Bůh k nám bude častěji mluvit o tom KDO, JAK A PROČ, než KDY, KDE A CO. Bude více mluvit o nás, než o tom, co máme dělat. Nejčastějším způsobem Boží řeči je Bible.

„Nevedeme svůj boj proti lidským nepřítelům, ale proti mocnostem, silám a všemu, co ovládá tento věk tmy, proti nadzemským duchům zla.“ (Ef 6,12)

Dar rozlišování duchů je jedním z duchovních darů, uvedených v 1. Kor 12. Učit se nárokovat si Boží zaslíbení je jedním z nejmocnějších způsobů, jak se můžeme modlit, protože pak víme, že prosíme v souladu s jeho záměry a třímáme „*meč Ducha, jímž je Boží slovo*“. Ef6,17. Modlíme se z pozice vděčnosti, naděje, víry a vítězství.

Modlitba Páně začíná uctíváním a končí uctíváním slovy „*tvé je království i moc i sláva*“. Jednoho dne přijde Boží království, tam už nebude hřích, nemoc ani utrpení, duchovní boje ustanou. A budeme žít, chodit a mluvit s Bohem a navždy ho oslavovat.

Možná i vy, milí čtenáři SL, i když nejste přímo absolventy kurzu, sami jste jistě postřehli z uvedených vybraných myšlenek z kurzu nebo i z vlastní zkušenosti víte, jak je Boží slovo a modlitba úzce spojeno. Mě osobně četba Božího slova zvláště žalmů, pravda Božího slova o Boží velikosti v moci a lásce, často přímo vedou k modlitbě, oslavě a chvále a věřím, že i vás Boží zaslíbení povzbuzují ve vytrvalosti a odvaze k modlitbě.

Dagmar Kalvachová- Pol.

*Moudrosti poklad z nebe je Slovo Boží nám,
jímž k poznání nám sebe podává Pán Bůh sám.
Však plné zjevení je v Kristu Boží tváře
k našemu spasení na cestu jasná záře v slabostech sílení.*

*Tou hřivnou se vši péčí nám těžit velí Pán
a svaté jeho řeči skládati v srdce stan.
Když on, ten věčný Král, své poselství nám děje,
chce, by naň každý dbal, a zhyne bez naděje, kdo jím by pohrdal.*

*Tvé, Pane, slovo spásy se nikdy nezvrátí
a slávy mu ni krásy věk žádný nezkrátí.
Kdo věrně k němu lne a jako k skále v moři
se pevně k němu pne, ten šťastně všemu hoří i smrti unikne.*

Kancionál 240

Při poslední květnové bohoslužbě jsme oslovili nahodile 50 členů sboru a anonymně jsme jim položili 10 otázek na téma ***Boží slovo a modlitba v mém životě***.

Z rozdaných 50 lístků se vrátilo 44. Mezi oslovenými převažovali mladí lidé, přesto počet ve věkové kategorii 15-34 a 35-55 byl srovnatelný, ve skupině mužů i žen byla nejvíce zastoupena věková kategorie 15-24 let, avšak zcela nahodile, ne záměrně.

Děkujeme všem, kteří se ankety zúčastnili.

A jaké jsou odpovědi na otázky:

1. Bibli obvykle čtu:

26% dotázaných čte bibli každý den, převažují ženy nad muži (38:11)% z oslovených žen a mužů,
téměř polovina, **44%** čte několikrát za týden,
21 % čte zpravidla několikrát za měsíc,
2 muži a 2 ženy čtou bibli zřídka nebo vůbec, což je cca 9% z dotázaných.

2. Čteš NZ i SZ?

57 % čte NZ i SZ a **14 %** jen NZ, přitom cca 20% na otázku neodpověděla.

3. Jak čteš svou Bibli?

Všichni dotázaní na otázku odpověděli.

18% dotázaných s mírnou převahou mužů (22:18) % čte Bibli od začátku do konce.

34% čte Bibli, kde ji otevře, poměr oslovených žen a mužů je cca stejný.

Největší skupinu tvoří ti, kteří čtou podle pomůcky a to **36 %** dotázaných v poměru (28:50)% mužů a žen.

32% čte Bibli „jinak“ než jsou uvedeny předchozí možnosti. Uvádí např. jednotlivé knihy, kapitoly dle libovolného výběru, vyhledávají, co potřebují nebo co je zaujme/osloví např. v kázání, nebo hledají konkrétní verš.

4. Máš nějakou oblíbenou biblickou knihu?

Víc jak polovina dotázaných **68%** uvedla „ANO“ a to v poměru (72:68)% mužů a žen,

18% oblíbenou biblickou knihu nemá a 14% dotázaných odpověď neuvedla,

Dotázaní bez ohledu napříč věkové kategorií uváděli (*dle četnosti*): **SZ-** Kazatel, Žalmy, Pří-
sloví, Genesis, Jozue, Samuel, Královské, Soudců (věk 0-14), Ester, Job(věk 0-14), Izajáš.

NZ - Skutky, Korintským, Římanům, Efezským, Filipským, Jakubův, Mat, Mk, Jan, Zjevení

Pozn:

knihy Job a Zjevení je uvedena také mezi knihami pro čtenáře málo srozumitelnými nebo neoslovujícími

5. Máš biblickou knihu, které nerozumíš nebo Tě málo oslovuje?

Obdobně jako u oblíbené knihy víc jak polovina dotázaných **61%** uvedla „ANO“ a to v poměru (78:54)% mužů a žen, **18%** uvedlo „NE“ a 20 % na otázku neodpovědělo.

Dotázaní uváděli (dle četnosti): **SZ**-Leviticus, Numeri (rodokmeny), Soudců(věk 0-14), (někteří) proroci, Jeremiáš, Letopisy, Job(věk 0-14), Píseň, Žalmy. **NZ** – Zjevení, Pavlovy listy

Pozn:

knihy Job a Zjevení je uvedena také mezi knihami oblíbenými. Kniha Žalmy patří k nejoblíbenějším.

6. Boží slovo studuji s ostatními křesťany ve skupince nebo na biblické hodině (Studium Bible):

Z odpovědí je zřejmé, že většina dotázaných má skupinku a to

1x za týden=**27%**, nebo 2x za měsíc=**18%** nebo 1x za měsíc=**16%**.

Odpověď několikrát a rok zaškrtno **16%**, tedy pokud neexistuje skupinka, která se schází jen několikrát za rok, pak uvedený počet lze považovat za účastníky biblických hodin.

Z odpovědí je zřejmé, že někteří navštěvují biblické hodiny nebo skupinku (s frekvencí setkávání několikrát za rok) a to v počtu **7 mužů nebo žen**, a to s převahou žen.

27% dotázaných uvedlo „nikdy“, tedy není součástí žádné skupinky ani se nezúčastňuje biblických hodin.

7. V posledních dvou měsících se přinejmenším v jedné konkrétní věci změnilo mé jednání na základě aplikace Božího slova do mého života.

Většina dotázaných odpověděla „ANO“ nebo „spíš ANO“ (**23 a 32**)%,

(**7 a 14**)% odpovědí je „NE“ nebo spíš „NE“,

23 % uvedlo „NEVÍM“ a

u **2 %** není odpověď vyplněna.

8. Dokážu dostatečně dobře jiným lidem shrnout a popsat celkový příběh Bible

20% dotázaných zvolilo „ANO“, kde převažovali muži (35:9)%,

odpovědí „spíš ANO“ je **45%** a zde naopak převažují ženy (54 :33)%,

odpověď „NE“ nebo spíš „NE“ uvedlo **5% a 18%**,

odpověď „NEVÍM“ zvolilo **9 %** dotázaných a u **2 %** není odpověď vyplněna.

9. Modlíš se?

Je velmi potěšující, že **55%** dotázaných se modlí pravidelně a to muži i ženy (50 a 64)% nebo kdykoliv dle osobní potřeby **25%** a **18%** uvádí obě možnosti, u **2 %** chybí odpověď.

Předmětem modliteb jsou u **14 %** jen osobní věci, ale **30 %** se modlí i za sborové věci. Zbývající dotázaní se k předmětu modliteb nevyjádřili.

10. Vnímám, že modlitba je zásadní součástí života našeho sboru.

Na tuto otázku odpověděli všichni dotázaní, přitom

61% dotázaných zvolilo odpověď „ANO“, **23%** odpovědi je „spíš ANO“, odpověď „NE“ uvedlo **7%** nebo spíš „NE“ **9%**.

V odpovědi „ANO“ nebo „spíš ANO“ převažují ženy, a naopak v odpovědi „NE“ nebo spíš „NE“ převažují muži.

Možnost „NEVÍM“ nevyužil nikdo.

Je jistě potěšující, že víc jak 90% čte Bibli denně nebo několikrát týdně nebo několikrát za měsíc, přitom více jak polovina čte NZ i SZ. Způsoby čtení jsou různé, poměr čtenářů dle nahodilého výběru je srovnatelný s těmi, kteří čtou pomocí pomůcek.

Počet těch, kteří jsou součástí skupinek bez ohledu na frekvenci, víc dvojnásobně převyšuje počet těch, kteří se nezúčastňují žádného společného čtení a modliteb, pokud zahrneme i předpokládanou biblickou hodinu (několikrát/rok), cca tři čtvrtiny dotázaných se zúčastňují společného čtení. Více jak polovina vidí změny ve svém životě v důsledku aplikace Božího slova.

Je velmi potěšující, že téměř všichni (98%) se modlí pravidelně nebo podle potřeby a ve svých osobních modlitbách nezapomínají na sbor, rovněž víc jak 80% vnímá, že modlitba je zásadní součástí života našeho sboru.

Dagmar Kalvachová-Pol.

Pros Boha za vše co potřebuješ, děkuj Bohu za vše, co máš! Nikdy nenaříkej.

Modlitba zdržuje od hříchu a hřích od modlitby.

Domácnost bez modlitby je dům bez střechy.

Nemáme nikdy více zapotřebí modliteb, než v době,

kdy jsme nejméně k modlitbám nakloněni.

Modlíme-li se v duchu a v pravdě, je i dlouhá modlitba krátká.

Nemodlíme-li se v duchu, jest i krátká modlitba dlouhá.

Pracuj tak, jakoby vše záviselo od tvé činnosti a modli se tak, jakoby vše záviselo od Boha.

Bůh slyší srdce i beze slov.

Bůh nepočítá naše modlitby – On je váží.

Modlití se znamená ohýbati se až k zemi a vztyčovati se až k nebi.

Bible je důl nezměrného bohatství, ale žádný důl nevydává svého bohatství bez práce.

Jízdnímu řádu lidé snadno věří, ale Slovo živého Boha dlouze měří.

Viděli jsme svou tvář v zrcadle Slova Božího? Pak na to nezapomínejme.

Neposuzujme lehce, co Bůh soudí přísně.

Každá poslušnost vůči Slovu Božímu posiluje nás duchovně, každá neposlušnost oslabuje.

Kapky z moře, J.Zeman (vybrala DK-Pol)

Za co se modlíme?

Tak také Duch přichází na pomoc naší slabosti. Vždyť ani nevíme, jak a za co se modlit, ale sám Duch se za nás přimlouvá nevyslovitelným lkáním. Ř 8:26

A. Lidé

- Nemocní a potřební v našem sboru
- Lidé, kteří nemají možnost být mezi námi

B. Archa

- *za Boží ochranu pro naše společenství*
- *za obnovu rozbitých vztahů*
- *za odvahu k pokání a touhu po smíření*
- *za duchovní obnovu našeho společenství*

C. Škola NOE

- Jednání o nové budově školy NOE a Boží vedení
- Ochranu pro učitele, děti a ostatní pracovníky školy
- Každou 1. Středu v měsíci školního roku se můžeme zúčastnit pravidelného půstu, a od 16 hod modliteb a chval za školu NOE ve sborovně v přízemí školy.

D. Zahraniční misie

- Dětský domov Obnovlenje ve Ržiščevě
- Další pokračování práce Honzy a Jarky

E. Předměty modliteb za prázdninové tábory a další aktivity

TÁBOR AWANY 14.7. - 21.7.- MILETÍN – modleme se:

1. za Boží ochranu pro děti i vedoucí (víme, že nemoc může zaskočit a narušit tábor - nepřítomnost vedoucího by narušila chod tábora a nemoc dítěte ohrožuje rozpočet).
2. aby i v průběhu tábora nedošlo k žádným úrazům a nemocem.
3. aby Duch Boží oslovoval děti a dotýkal se jejich srdcí
4. aby atmosféra tábora se nesla v duchu pokoje a lásky. Dagmar Kalenská

TÁBOR DOROSTU - 29.7. - 11.8. U TRUTNOVA ... Lojza Blažek

- Aktuálně nemáme zásobovače na první týden - modlete se prosím za to, abychom mohli najít správného člověka.
- Ještě je před námi spousta příprav - potřebujeme moudrost a naplnění Duchem k tomu, aby programy, hry, scénky do sebe zapadaly a mohly vytvořit obraz, který si Bůh bude moci použít pro oslovení dorosteneckých srdcí = modleme se za moudrost pro udělání si dostatku času, za sílu k přípravám, za nápady, za naplnění Duchem, také za moudrost jak dorostence dobře rozdělit do skupin - aby byly vyrovnané a byli tam ti správní lidé, co k sobě budou mít blízko.
- Modleme se prosím za vedoucí (Vojtu-Ufona, Máju, Kubu, Áďu, Dolka, Elišku, Terku, Lojzu) ale i kuchařky Lydii a Jindřišku a zásobovače Karla - potřebujeme být vzorem pro dorostence, žít v Kristu, odolávat pokušení a také žít v bratrské lásce - v milování bližního = modleme se abychom mohli být těmi vzory, abychom se nechali vést a abychom také mohli unést i všechny situace, co na táboře nastanou s radostí, láskou i pokorou.

- Uvědomuji si, že tábor je příležitost k vnímání nového, kdy jsme vytrženi z běžného života do přírody, kde najednou nemáme vše pod kontrolou - buď se necháme oslovit (my vedoucí i dorostenci), nebo to "jen" přežijeme = modleme se za Boží milost, aby se mohla na tomto táboře rozhodnout, aby mohla být připravená srdce.
- Také si s pokorou uvědomuji, že potřebujeme "pěkné" počasí = modleme se za možnost mít každý den prostor k táboráku. Zažít i tu milost, kdy déšť může přijít v pravý čas, kdy se nemusí rušit hry, nebo již zmíněné ohně. Zažít i teplo, kdy se dá využít chladivého potoka ke koupání a přitom ne takové, kdy nejde být pro žár dlouhodobě na louce. Počasí je taková třesnička na dortu a o to víc platí, že jsme na louce uprostřed lesů závislí na Boží režii. A my můžeme vyprošovat tu nejlepší a rozhodně tu milostivou, usměvavou, slunečnou.
- Také je před námi poslední dorost - předtáborový s přespaním 22. a 23. 6., kdy chceme začít utvářet táborové vztahy - jede 1/3 nových dorostenců (10 z 29) = modleme se prosím za vztahy mezi dorostenci, aby nováčci zapadli mezi nás, aby mohli najít mezi dorostenci přátele, aby i my vedoucí jsme mohli ke všem dorostencům nacházet cestu, získávat k sobě navzájem důvěru, Také za to, aby i tento dorost speciál byl povzbuzením, nastartováním touhy po táborovém životě.
- Určitě můžete na modlitbách myslet i na mě, abych mohl stále vidět cíl - Boží království - a s tím i vést, podpírat, povzbuzovat i laskavě napomínat všechny spolupracovníky.
- Tábor má název Boj o zlato - u Trutnova se skutečně kdysi těžilo. Má také hlavní myšlenku - motto - *Hledejte nejprve Boží království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno.* Mt 6,3.

MLÁDEŽNICKÝ EC - 30.6. - 7.7. – modleme se za:

- odvahu při nesení evangelia mladým lidem na EC, abychom dokázali podle něj žít a být živým svědectvím o Kristu
- ochranu při všech aktivitách, abychom byli chráněni před zlým v jakékoliv podobě /zlí lidé, zlé myšlenky, zlé skutky atd./
- dobrou spolupráci mezi českým a americkým týmem, abychom mohli být jedním týmem táhnoucím za jeden provaz jedním směrem
- pokojeplné vztahy, protože chceme přinášet novou, čerstvou naději do životů kempáků i nás týmáků*Martin Tabačan*

RELAX MLÁDEŽE - 18.8. - 25.8. – modleme se:

- za dobré počasí.
- za navázání vztahů s chrudimskými mládežníky.
- aby se nikomu nic závažného nestalo.
- za Boží přítomnost a otevřenost mládežníků pro nové výzvy. *Matěj Macháček*

RODINNÝ EC - 30.6. - 7.7. Ben Trott

Děkujeme

- že máme americký team, že může přijet team, který známe z předešlého tábora,
- že máme plný počet hostů,
- že příprava běží.

Prosme - za atmosféru na kempu, aby i při zvýšení počtu hostů proti předcházejícímu roku byla stále rodinná,
– aby na večerních programech bylo jasně prezentované evangelium, aby hosté reagovali,
– za počasí,
– za zdraví a dostatek energie pro všechny,
– za organizace a dojednávání s hotelem (došlo k změně personálu).

Modlitba sportovce

Děkuji ti Pane za dar hry a sportu.

Děkuji ti, že jsi mi dal takové zdraví, které mi umožňuje sportovat.

Děkuji ti za to, že jsi mi dal čas, který nemusím trávit zoufalým bojem o přežití, ale který mohu věnovat tréninku a závodům.

Děkuji ti, že se budu moci setkat s lidmi, kteří jsou tvým obrazem.

Děkuji ti za dar pohybu.

Prosím tě, abych unesl jak prohru, tak výhru.

Prosím tě, abych se neuchýlil k nečisté či zákeřné hře.

Prosím tě, aby moje soupeření nikdy nesklouzlo na osobní rovinu.

Prosím tě uč mne skrze sport principy, které budu moci použít pro svůj každodenní život.

Prosím tě za ty, kteří si pro těžkosti života nemohou dovolit takový přepych jako je sport.

Prosím tě, aby touha po výhře nikdy nenahradila touhu po Tobě.

Prosím tě veď mne skrze sport k lidem, kteří potřebují slyšet evangelium.

POKUD BY NĚKDO CHTĚL BÝT ZAŘAZEN NA TENTO SEZNAM, KONTAKTUJTE PROSÍM REDAKCI SL.

Martin Tabačan tabycz@gmail.com

Dagmar Kalvachová Pol. dagmar.kalvachova@seznam.cz

Modlitební setkávání za projekt *Budova školy NOE*

Všichni, kterým leží škola Noe na srdci, jsou zváni k modlitbám za školu NOE.

Modlitební setkání se konají **každé poslední pondělí v měsíci v Arše v 18 hod** (kromě letních prázdnin). V modlitbách chceme děkovat Pánu za Jeho lásku a péči, kterou nám ve věci školy prokazuje a současně prosit o vedení ve všech záležitostech spojené s tímto projektem. Chceme na modlitbách podporovat práci jednotlivých pracovních týmů. Věřím, že zvláštním způsobem je Pán přítomný při společných modlitbách, jak zaslibuje v Písmu Mt 18,20. Na modlitbách se můžeme povzbuzovat ve víře, radovat společně z vyslyšených modliteb a budovat i vzájemné vztahy. V modlitebních setkáních v Arše, i když klademe důraz na nový projekt pro školu NOE, nechceme zapomínat na potřeby současného provozu školy a v tomto ohledu navazujeme na setkávání, ke kterému se schází skupinka pod vedením sestry Evženie přímo ve škole NOE každou 1. středu v měsíci od 16 hod. S týmem, který vede sestra Evženie, budeme spolupracovat a vzájemně se doplňovat.

Těším se s Vámi na setkání v Arše, za staršovstvo *Dagmar Kalvachová-Pol.*

Osm dnů s knihou Skutků apoštolů (7)

Pardubická nemocnice, středa 15. března 2018

Třetí den ležím na Kardiologickém oddělení. Mám dočtenou devátou kapitolu knihy Skutků, v níž je popsáno snad nejdůležitější obrácení v historii křesťanství. Obrátil se vzdělaný farizeus, jeden z hlavních nepřátel rané církve v Jeruzalémě. Jako mladík pronásledoval křesťany a nechával je zavírat do vězení. Byl u toho, když ukamenovali Štěpána. Souhlasil s krutostí, na kterou se díval. Tehdy hlídal pláště vrahům a mnohému se od nich naučil. Jakmile se dověděl, že se mnozí věřící rozprchli do Damašku, vydal se za nimi, aby je svázané odvedl do Jeruzaléma.

OBRÁCENÍ SAULA Z TARZU

Na cestě, když už byl blízko Damašku, zazářilo kolem něho náhle světlo z nebe. Padl na zem a uslyšel hlas: „Saule, Saule, proč mne pronásleduješ?“ Saul řekl: „Kdo jsi, Pane?“ On odpověděl: „Já jsem Ježíš, kterého ty pronásleduješ. Vstaň, jdi do města a tam se dovíš, co máš dělat“ (Sk 9, 3-6).

Saul ztěžka vstal a s hrůzou poznal, že nevidí. Jeho společníci ho vedli damašskou třídou, která se jmenuje Prímá, do domu Judova. Saul už není posedlý vztekem ani prahnoucí po pomstě Ježíšových následníků. Je ponížený a oslepený světlem Kristovy slávy. V domě Judově sedí bez jídla a pití. Tři dny se modlil a postil se. Jako farizeus se modlil i dříve, ale když se mu zjevil Ježíš, přistupoval k Bohu ve jménu Ježíše. Saulovu radikální změnu kdosi vyjádřil slovy: „Běsnící lev se změnil v bečícího beránka.“

Do Judova domu přichází damašský učedník Ananiáš. *Vložil na Saula ruce a řekl: „Saule, můj bratře, posílá mě k tobě Pán – ten Ježíš, který se ti zjevil na tvé cestě; chce, abys opět viděl a byl naplněn Duchem svatým.“ Tu jako by mu s očí spadly šupiny, zase viděl a hned se dal pokřtít. Pak přijal pokrm a síla se mu vrátila (9, 17 – 19).*

A protože nemohl mlčet o svém obrácení, v damašských synagogách přesvědčivě dokazoval, že Ježíš byl Bohem přislíbený Mesiáš. Kázal srozumitelně, s výbornou znalostí slova Božího. Byl vzdělaný farizeus. Mnozí jeho kázání přijali a uvěřili. Jiní vzpomínali, jak v Jeruzalémě pronásledoval učedníky, a báli se ho. Nespokojení byli i židovští představitelé v Damašku. Saul proto odešel do Arábie, aby se odpočatý po třech letech do Damašku vrátil (Ga 1, 16 – 18). Situace se zde nezměnila, žárliví židé se dohodli, že Saula zabijí (Sk 9, 23). Učedníci se to dověděli a jedné noci Saula schovali do koše a spustili z hradeb dolů. Saul odcestoval do Jeruzaléma, ale ani tam se nezdržel dlouho, neboť řecky mluvící židé se s ním přeli a začali mu ukládat o život. Bratři ho proto doprovodili do Césareje a poslali do Tarsu.

Asi osm let zde kázal, než si pro něj přišel Barnabáš a odvezl si ho do Antiochie, kde pak sloužil jako kazatel a učitel. Později ho Pán Bůh povolal do služby misionářské.

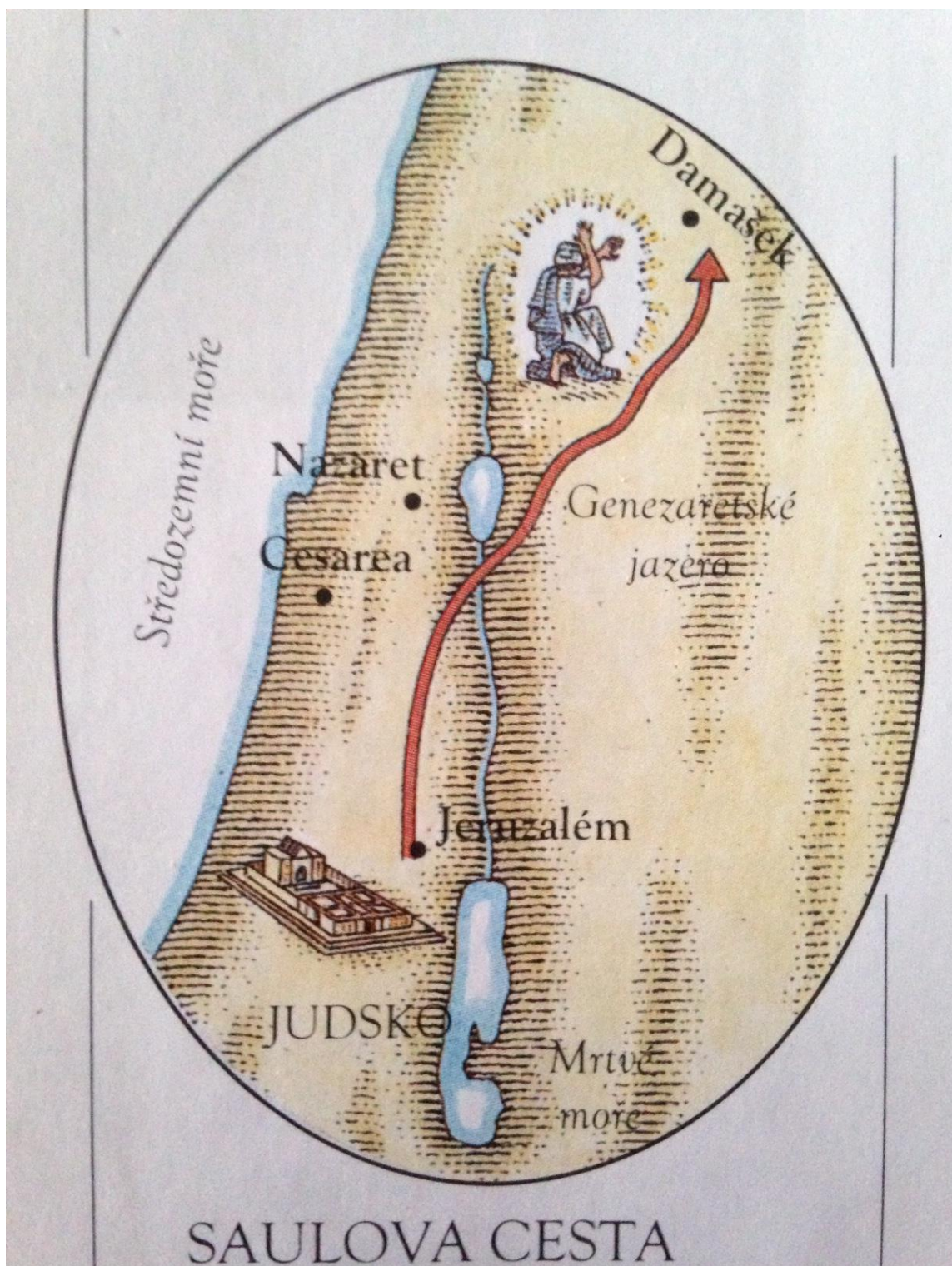
Také dnes Pán Bůh vychovává své učitele, kazatele i misionáře. Nechme se vést Duchem svatým jako Saul po obrácení. Ale nebyl to on, kdo se chtěl s Ježíšem setkat. Byl to vzkříšený Ježíš, kdo Saula vyhledal a zavolal jeho jménem.

Ježíš volá i nás. Chce se s námi setkat – a nemusí to být u Damašku. Může to být kdekoliv: doma, v přírodě, v Arše při zpěvu, při slyšení evangelia, při večeři Páně, ale může to být i v nemocnici.

Ladislav Vopelák

Literatura:

1. Stott R. W. John: Zápas mladé církve, Návrat domů, 1990.
2. Ilustrovaná encyklopedie Bible, Knižní klub 2013.
3. Hastingsová Selina: Ilustrovaná Bible, Příroda a. s. Bratislava. Obrázek mapy Saulova cesta.

Zpráva předsedy Rady Davida Nováka za rok 2018 - 2018 pro Výroční konferenci CB 3.5.2018

V této první zprávě, kterou píšu, se pokusím o několik spíše obecnějších pozorování, ve kterých se bude prolínat život na sborech a ve společnosti. Jednotlivé body mohou posloužit jako podnět k dalšímu rozhovoru o směřování naší církve.

Bohatá země a sytá církev aneb říkáš: Jsem bohat, mám všechno a nic už nepotřebuji! A nevíš... (Zj 3, 17)

Žijeme v jedné z nejbohatších společností na světě, nikdy v dějinách naší země nebyl tak dlouho mír, v naší zemi prožíváme náboženskou svobodu a to i ve srovnání s jinými státy Evropy, kde by např. bylo nemožné nabízet křesťanské akce na státních školách, je nízká nezaměstnanost, mnozí mohou cestovat a mohl bych pokračovat. Pochopitelně mnozí z nás i z našich spoluobčanů se dobře nemají, přesto lze konstatovat, že v zásadě „jsme sytí“. Jenže být sytý vůbec nemusí znamenat být spokojený. Ekonom Tomáš Sedláček ve svém bestselleru *Ekonomie dobra a zla* se na jednom místě ptá, jak nasytit sytého? Pokračuje: „Ekonomika dlouho vycházela z toho, že někde člověk má určitý deficit a hledá, jak ho naplnit. A to ho žene vpřed. Jenže naše doba nemá problém s tím, že by lidé byli hladoví ale s tím, že jsou přesycení. Ekonomika pak stojí před otázkou jak tyto lidi nasytit.“ Nerozumím ekonomice, ale v něčem vedeme i jako křesťané západu podobný zápas a otázku: „Jak duchovně nasytit ty, kdo jsou sytí“? Odpověď je jednoduchá. Nejde to, není to v lidských silách. Můžete mít sebelepší studijní materiály pro skupinky, do sboru si můžete pozvat ke kázání B. Grahama v dobách své největší slávy a stejně se nic nezmění. „Duchovní gurmán“ pouze zhodnotí, že to „nebylo tak špatný“ nebo že to dokonce „bylo dobrý“ popřípadě že to „za moc nestálo“. Jeho život ale zůstane nezměněný.

Církev nebo plnočasoví pracovníci v církvi na západě jsou díky této realitě v tlaku, vytvářet pro svoji „presycenou klientelu“ stále větší show a to platí jak o sborech, které trvají již dlouho, tak o sborech nových. Jenže tato snaha nemůže uspět. Nasycený chce být jen ten, kdo je hladový. Duchovně nasycený bude chtít jen další duchovní lahůdky, nikoli to, co ho přinutí někam se ve svém životě pohnout. Myslím, že toto je zápas jak naší společnosti, tak i církve.

S nasyceností souvisí i misie. Když přemýšlím nad sbory, pak na mnoha sborech se děje více či méně aktivit otevřených ke světu. Jenže zápasíme s tím, že lidé kolem nás mají pocit nasycenosti a toho, že nic nepotřebují. Těm se evangelium sděluje nesnadno, zároveň ale toto nesmí být pro nás výmluvou, protože realita je jiná. Soudě třeba jen podle počtu dětí z neúplných rodin, počtu lidí beroucích antidepresiva, různých esoterických knih, které se ročně prodají, tisíců těch, kteří prožívají úzkost a strach, pak mnoho lidí odpovědi nebo „nasycení duše“ hledá, byť si to mnozí nepřipouští. Problémem někdy je, že církev je to poslední místo, kde by hledali odpovědi.

Druhá věc ale je, že mnoho „duchovních gurmánů“ se nachází i v našich sborech. Jenže co s tím?

V jednom z pastýřských dopisů jsem psal o potřebě překračovat komfortní zóny. Jinak se tomu říká „dělat kroky víry“. Jde o to, že až když se rozhodneme vykročit do

nových nebo staronových oblastí života a služby, pak přijde hlad. Hlad po Bohu, po tom najít odpovědi na to, co od nás Bůh žádá, hlad plynoucí z nejistoty, do které jsme dobrovolně vstoupili. Najednou nám začnou kázání, vyučování, modlitby dávat větší smysl, stejně tak se nám četba Bible a modlitba nestane jen povinnou rutinou. Zdá se mi, že jsme jako církev, sbory, jednotlivci v pokušení příliš neriskovat a držet se svého jistého. Pak je ale velmi složité probudit v sobě skutečnou touhu či hlad po Bohu.

Moje otázka je, co by mělo být zcela konkrétním krokem víry pro váš sbor? Pro nás jako jednotlivce? Přínosem tohoto kroku je, že v něm začneme poznávat Pána Boha novým způsobem a jaksi přirozeně nás to potáhne se více modlit a studovat jeho slovo. Je to úplně stejný princip jako v jídle. Více nám chutná, když se hýbeme...

Bohatí, ale utahaní lidé aneb děláš si starosti a trápíš se pro mnoho věcí. (Lk 10, 41)

Jakkoli žijeme v bohaté zemi, po svých cestách po sborech a mnoha rozhovorech jsem si uvědomoval, jak mnoho z nás žije na hranici možného. Nedrtí nás komunismus a všudypřítomná STB, ale nároky doby, požadavky zaměstnavatelů nebo očekávání zaměstnanců, splácení hypoték, pocit neustálého nestihání, někteří se trápí i existenčně. Víím, že to není tak u všech, ale u mnoha lidí ano. Jako kazatel jsem se někdy ptal, zda vůbec mám ještě právo od lidí ve sboru něco požadovat a to když jsem viděl, v jakém životním presu se nacházejí. Moje otázka je, zda to tak být musí a co s tím? Jde o to, že se nesnadno pracuje se šťvanými lidmi a nesnadno se jako šťvanec žije. Jsme společností, která klade obrovský nárok na výkon a máme-li děti, pak toto někdy přenášíme i na ně. Kdo podává výkony, ten je „úspěšný“ a zbytek je spíše odstrašujícím příkladem. Nechci vyvyšovat lenost, ale ani opačný extrém. Hypotéky budeme muset mnozí splácet i nadále, stejně tak chodit z práce až pozdě odpoledne, nadále budeme něco vyžadovat od svých dětí, život prostě vysoké nároky klade, ale jak v tom všem do našeho života ještě vtěsnat církev? Chod sboru? Rodinu? Jak nežít jako šťvanec? Jak zvolnit tempo?

Neznám odpověď, ale možná by pomohlo znovu objevit tajemství jednoduššího životního stylu, menších nároků na své ratolesti, spokojenosti s málem a vděčnosti s tím, co mám. Někdy se totiž neženeme za tím, co potřebujeme, ale za tím, co nám říká okolí, že mít musíme.

Všiml jsem si, že v mnoha sborech stále platí pravidlo 80:20, tedy že 80% aktivit táhne 20% někdy na „ústa padajících“ obětavců. Čísla nejsou přesná, ale chtěl jsem tím jen ukázat, na jistou disproporci. Je-li někde mezera, oněch 20% ještě zvýší výkon a 80% jim v lepším případě fandí, v horším kritizuje.

Řešením není zvyšovat výkony, ale hledat, co skutečně je třeba dělat, co naopak není a jak službu ve sboru rozvrstvit mezi více lidí, popřípadě co ukončit. Dále počet aktivit nerovná se více požehnání. Mnohem těžší je vystihnout, co jsou ty nejlepší, nikoli dobré aktivity.

Pro nás, pracovníky na plný úvazek, je třeba, abychom brali v úvahu, že pracujeme s lidmi, kteří svoji službu dělají až po práci, někdy o dovolených a je třeba jim za toto vyjadřovat poděkování.

Naše někdy výkonově postavené křesťanství, které odráží náš životní styl, může sklouzávat až k jisté neuróze, kdy hlavním kritériem duchovnosti je aktivita ve sboru. Pán Bůh se ale dívá do srdce, základem je proměněný charakter, který se odráží nikoli především ve službě v církvi, ale v poctivosti v práci a v rodině. Tam trávíme většinu svého

času. Mnozí potřebujeme zvolnit tempo, odpočinout, spočinout v Bohu, mít čas naslouchat Jeho hlasu a dělat to, co po nás žádá, nikoli co po nás nežádá, jakkoli to může být dobré.

Stabilní církev v rozdělené zemi aneb prosím vás, bratří, pro jméno našeho Pána Ježíše Krista, abyste všichni byli svorní a neměli mezi sebou roztržky (1 Kor 1, 10)

Když jsem psal tuto zprávu, bylo čerstvě po volbách, které ukázaly, jak moc je rozdělená naše společnost a jak se začíná radikalizovat. Zatím jen na sociálních sítích, ale přesto mi z toho někdy šel mráz po zádech. Smutné je, že se v naší zemi polarizují i mnohé církve a církevníky. Kdo se jen trochu zajímáte o ekumenické dění, nebo máte přátele v některých církvích, pak víte, že být nerozdělenou denominací, vůbec není samozřejmé. Zda je to jakýmsi duchem doby nebo něčím jiným, nevím. Jisté je, že můžeme být Pánu církve za naši jednotu vděční a zároveň je třeba jí střežit a usilovat o ni. Nenechat mezi sebe proniknout politikaření, různá zjednodušující řešení, osočování a jiné věci, které jsou ve světě a někdy, žel, i církvi, běžné.

Jednou z deviz naší církve je relativní stabilita. Jak jsem psal, díky Bohu se nám jako denominaci vyhýbají zásadní rozkoly a to jak věroučné, tak i vztahové. V dobrém se nám vrací, že jsme nikdy nerezignovali na teologickou práci. Dokázali jsme i o některých teologických oblastech mlčet a ponechat v nich pluralitu. Jenže nás zřejmě čekají další oblasti, ke kterým bude třeba se na různých platformách postavit. Je zcela legitimní, že toto někteří členové od svých kazatelů resp. od vedení církve očekávají. Nemyslím si, že kazatel nebo vedení církve má mít na všechno názor, ale v některých oblastech je dobré, když víme, proč tomu či onomu věříme, proč si to či ono myslíme. Mám na mysli některé otázky z oblasti bioetiky, genderu, otázky okolo homosexuality atd. Netvrdím, že to musíme řešit okamžitě, že toto vše je nyní naléhavou oblastí, ale jednou některé tyto a další otázky budeme muset poprvé anebo opět otevřít a vysvětlovat proč takto ano a takto nikoli a zároveň v těchto a mnohých dalších nesnadných otázkách udržet jednotu v různosti.

Výchova pracovníků aneb toto jsou jeho dary: jedny povolal za apoštoly, jiné za proroky, jiné za zvěstovatele evangelia, jiné za pastýře a učitele, aby své vyvolené dokonale připravil k dílu služby - k budování Kristova těla. (Ef 4, 11 – 12)

Jedna z výzev a nadějí pro naši církev je výchova pracovníků a to těch, kteří slouží při zaměstnání až po vikáře a kazatele. Navzdory některým škarohlídkým řečem, že to s CB jde s kopce, a proto nepřichází noví vikáři, se do služby církve hlásí skoro 20 vikářů. Když pozorujeme, kdo se do vikariátní služby hlásí, pak se jedná o muže, kteří za sebou ve valné většině mají praxi v civilním zaměstnání, mají rodinu, ve sboru byli aktivně a dlouhodobě zapojení. Teologické vzdělání si dodělávají, zároveň to není jejich první vzdělání po absolvování střední školy.

Součástí požadavků církve na službu kazatele je, aby měl nějaké teologické vzdělání. Nepovažujeme vzdělání za všechno, ale ani jej nepodceňujeme. Pokud nadále chceme, aby jednou z klíčových škol, kde se vzdělávají naši budoucí kazatelé, byla ETS, a vidíme, kdo se hlásí ke kazatelské službě, pak je jasné, že hlavní směr v budoucnosti bude dálkové studium, které by se dle mého soudu mělo částečně přesunout na Moravu. Zároveň ale nechci psát jen o ETS a vzdělávání budoucích kazatelů. Ve vzdělávání pracovníků by měly hrát důležitou roli i odbory Rady.

Potřebujeme připravené sestry a bratry, kteří svoji službu dělají jak rádi, tak i dobře a to od besídky, po dorost, mládež, službu manželstvím nebo i různým dalším skupinám. Jakkoli vím, že jsme ve sborech vděční za každého ochotného služebníka, přesto bych dal

ke zvážení, zda bychom jako určitou podmínku někde sloužit neměli dát to, že by dotyčný měl projít jakousi minimální přípravou. Jistě že nechceme na ochotné bratry a sestry dávat další břemena, ale přece jen především služba lidem jistě dovednosti vyžaduje a učit se pouze nebo především metodou pokus omyl nemusí přinášet kýžené ovoce a zvláště při práci s lidmi to může mít neblahé důsledky.

Peníze aneb 'Pane, svěřil jsi mi pět hřiven; hle, jiných pět jsem jimi získal.' (Mt 25, 20)

Mnohokrát jsem byl doslova fascinován tím, kolik „hřiven“ ve smyslu peněz některé sbory byly ochotny darovat na nejrůznější sociální, misijní a stavební projekty. Co se ale budeme muset stále více učit, je dávat peníze na platy pracovníků v církvi. Zde vnímám, že jsou někdy trochu rozpaky. Nikdo asi nezpochybňuje to, že novou modlitebnu je třeba si zaplatit. Nikdo nezpochybňuje mít ve sboru placeného kazatele – správce sboru, ale misijního pracovníka? Vedoucího mládeže? Dorostu? Diakona? Druhého kazatele? Vikáře? Víím, že většina služeb ve sboru se nemá dělat za peníze, zároveň mít čas na službu Pánu Bohu je velikou devizou. Stále v nás ještě doznívá, že se o platy kazatelů do značné míry staral stát a nakonec i dnes nemalá část peněz jde na sbor z restitučních peněz. Jenže tyto peníze se jednak budou snižovat, jednak tento příspěvek nepokryje plat na případného dalšího pracovníka a jednak už nyní na některé sbory pomalu dopadá finanční tíseň. Sbor, který má málo obětavých, ale i finančně silných lidí ochotných dávat, se snadno může ocitnout v situaci, kdy si nebude moci dovolit kazatele. Stále nejsme zvyklí na to, že některé sbory by mohly být bez kazatele, protože na to prostě nemají. *Jenže ekonomická realita je, že si mohu dovolit jen to, na co mám. Víím, že v souvislosti s kazatelskou službou to zní hrozně, ale je to tak.*

Jiná věc je, že bohaté nebo velké nebo obětavé nebo na cizinu finančně napojené nebo grantově schopné sbory, si budou moci dovolit i více pracovníků. Budou se otevírat díky tomu i nůžky mezi našimi sbory? Půjde kazatel tam, kde ho (ne)zaplatí? Vráť se opět služba kazatele při zaměstnání? Jde to vůbec při současných požadavcích v práci? Má kazatel na tyto „pozemské věci“ vůbec myslet? Neměl by to „nechat na Pánu“, jak někdy s oblibou říkáváme? V nedávné minulosti vznikaly nové sbory, ale kazatele na nich více či méně platil stát. Dnes toto bude mnohem složitější. I díky státním penězům mohly existovat sbory malé, jenže to se dnes ukazuje jako stále více problematické a je možná otázkou doby, kdy se budeme vracet k systému kazatelských stanic anebo možná sousboří, kdy dva malé sbory mají jednoho kazatele. Nebo bude třeba „ořezat“ radu a celocírkevní projekty? Nevím, jen kladu možná nepříjemné otázky. Možná si řeknete „zase ty peníze“, jenže ono to tak prostě je... nikoli jen, ale „i ty peníze“ se stávají součástí našeho přemýšlení jak na sborech a v církvi dál.

Jiná věc je, že jsme byli ochotní dávat velké finanční částky do budov. Jsem velmi vděčný, že naše církev má tyto budovy, které slouží Božímu dílu. Jejich postavení nám ulehčuje mnoho práce v podobě pronájmů, neustálého se stěhování atd. Když ale postavíme dům, pak něco za námi je vidět. Navíc dům zde bude sloužit i tehdy, až my tu nebudeme. Tedy např. 5 miliónů investovaných do budovy jsou nepochybně dobře investované peníze. 5 miliónů investovaných do platu např. vedoucího dorostu, mládeže, misionáře je za x let pryč... a co zůstane? Co když se nikdo neobráť? Co když někteří z těch, kterým se věnoval, odpadnou od víry? Co když se nepodaří pod jeho vedením založit nový sbor? Mládež? Dorost? Co když on sám si to po pár letech rozmyslí? Stavba zůstane stát, proměněné lidské

životy jsou mnohem méně viditelné. *Máme víru, přesvědčení a odhodlání investovat i tímto způsobem?*

Závěr aneb nebojte se (prý 365x v Bibli): V tomto roce oslavujeme 100 let od vzniku naší republiky a 150 let od vzniku našeho nejstaršího sboru v Bystrém. Zajímal by mě, co by řekl této mojí zprávě Balcar, Adlof, Urbánek a další. Myslím, že mnoho z témat, která jsem otevřel, v různých odstínech řešili také. Zřejmě by nepsali o bohaté zemi a našem pocitu přejedenosti, ale popsali by to slovy „vychladla horlivost mnohých“. Naše země byla rozdělená ve své historii mnohokrát, když si čtete třeba antisemitské výlevy při Hilsneriádě nebo jak se prvorepublikovní poslanci tak pohádali, že prý dokonce roztrískali nábytek ve sněmovně, pak to nikdy nebylo snadné... Stejně tak i v minulosti církev zápasila s financemi, byla vystavena vypjaté společenské atmosféře atd. Zároveň ale zakládala nové sbory, stanice, nerezignovala na práci s mladou generací, vždy se v naší církvi cenilo teologické vzdělání a zároveň se z něj nedělalo zlaté tele, vždy byl důraz na zdravě zemitou víru, která se projevuje v každodenním životě. Prostě slovy kazatele nic nového pod sluncem. Co se týká lidských tužeb a Boží věrnosti, pak skutečně platí nic nového pod sluncem. Jenže se zásadně změnily kulisy, kontext, výzvy doby.

Proto bych nás všechny chtěl povzbudit, *abychom byli odvážní*. Nebáli se riskovat, vstupovat tam, kde je bolest a temnota a kde nás svět potřebuje, byť o tom ani neví. Abychom se nebáli otevřít i některé kostlivce v našich sborových skříních či životech. Pokud do nich vpustíme Krista, budou se dít věci! Zároveň je lepší si nabít, ale alespoň se o něco pokusit, než pod heslem „bezpečí především“ nic neriskovat a nezkoušet.

Přál bych si, *abychom byli otevření*. Není třeba se bát nových myšlenek, jako církev máme dobré učení, kvalitní seminář a teology. Můžeme se poučit od jiných tradic a při tom se nemusíme bát indoktrinace. Zároveň budme otevřenou církví, která se nezakřivuje do sebe. Svět potřebuje evangelium. Budme církví, kde se líbí hříšníkům.

A nakonec budme *církví oddanou Ježíši Kristu*. Ježíš provokuje, někdy rozděluje, staví před lidi výzvy tím, že zve k následování a že nechce jen racionální přitakání ke svému učení. Možná se budeme muset vyrovnávat s pastmi etického i teologického liberalismu, možná s různými černobílými fundamentalismy, které mají „odpověď“ na (skoro) všechno, ale pokud se budeme držet Krista, není třeba se obávat. Pamatujme však na to, že Ježíš nikde neříká, „uctívejte mě“, ale mnohokrát mluví o následování. Kéž je toto realita i o naší církvi!

David Novák, předseda rady CB

Příští vydání SL bude věnováno tématu LITURGIE. Pokud máte zájem na spolupráci, obraťte se na Dagmar Kalvachovou-Pol.

Služby CB

Kázání v mp4 a textové podobě www.cb.cz/pardubice
Nahrávky biblických hodin v mp4 kancelář Archy

Knihovna (půjčování knih vždy po shromáždění)	Irena Hambálková	tel. 461 100 142
Kurzy Alfa	Martin Hambálek	tel. 774 319 418
Awana klub	Dagmar Kalenská	tel. 606 723 207
Práce s dorostem	Alois Blažek	tel. 778 770 680
Schůzky mládeže	M.Tabačan	tel. 774 134 301
Evergreeni	Marek Kalvach	tel. 736 466 891
Chválicí skupinka	Petr Kalvach ml.	tel. 777 043 356
Chválicí skupinka	Jiří Čermák	tel. 730 617 153
Kancelář sboru	Marie Kampová	tel. 731 143 403
Pracovník kanceláře, pokladník		tel. 732 157 375
Varhanní doprovod	Daniela Kampová	tel. 721 507 844

NOE - Křesťanská a základní škola a mateřská škola

FINANČNÍ DARY NA POTŘEBY ŠKOLY můžete posílat na účet školy:

Číslo účtu: **2200446559/2010 Fio banka, a.s.**

Konst. Symbol:

Variabilní symbol pro ZŠ: **99** a dále rodné číslo bez čísla za lomítkem

Variabilní symbol pro MŠ: **88** a dále rodné číslo bez čísla za lomítkem

Do poznámky uveďte Vaše číslo telefonu.

E L I M P a r d u b i c e

křesťanská společnost pro diakonii z.s.

Výbor pobočky: Vladimír Lukáš – předseda
Eva Widenská
Petr Kalvach ml.

Struktura činnosti.

Kavárna a knihkupectví - vedoucí Dagmar Kalvachová (Dubinská)

Seniorklub - vedoucí Vladimír Lukáš, zástupce - Petr Kalvach st.

Číslo účtu (pro vaše případné sponzorské dary). **3368788389/0800**

Pravidelná setkání

NEDĚLE	Modlitební chvíle	09:00 hod.	Archa, kavárna
	Bohoslužba	09:30 hod.	Archa, velký sál
	Bohoslužba	09:15 hod.	Kvasín
ČTVRTEK	Awana klub	17:00 hod.	Archa
	Studium Bible	18:30 hod.	Kvasín, sudé týdny
PÁTEK	Dorost	16:30 hod.	Archa, klubovna
SOBOTA	Mládež	18:00 hod.	Archa, malý sál
NEDĚLE	Evergreeni	18:00 hod.	Archa, malý sál

Číslo účtu sboru CB Pardubice 2000380583 / 2010

Konstantní symbol 558

Variabilní symbol

Při úhradách používejte prosím jako variabilní symbol své rodné číslo datum narození (bez čísla za lomítkem), před které uvedete toto dvojčíslí podle druhu určení platby.

		VS
Dary	Dary, desátky	11
	dary různé (po předchozí dohodě)	12
	dary mládež	13
	dary alfa	14
	dary Ukrajina	15
	dary Awana klub	16
	dary pro potřebné	17
	Dary NOE – příprava a propagace stavby budovy NOE	18
	Dary NOE – příspěvky zřizovatele	19
CTS	vratná kauce CTS	2
Mládež	English Camp	3
	další akce mládeže (po předchozí dohodě)	31,32...
Sbor	Relax 50+	50
	Rodinný EC	51
	další akce sboru (po předchozí dohodě)	52,53...
Awana	Klub Awana	60
	tábor Awany	61

**Církev bratrská- Archa
Pardubice
Lonkova 512
530 09 Pardubice**

pardubice@cb.cz
www.cb.cz/pardubice

Kazatel

Martin Tabačan
tel. 774 134 301
tabycz@gmail.com

Starší sboru Pardubice

Radomír Kalenský
tel. 606 788 791
radomir.kalensky@tiscali.cz

Marek Kalvach
tel. 736 466 891
marek.kalvach@seznam.cz

Dagmar Kalvachová Pol.
tel. 736 658 176
dagmar.kalvachova@seznam.cz

Petr Kotas, místopředseda
tel. 602 309 227
f.trade@email.cz

Jakub Řehák
tel. 775 322 268
rehak.jakub@gmail.com

st. pověřen péčí o Kvasín:
Petr Kotas
tel. 602 309 227
f.trade@email.cz

Sborový list. Vychází jako občasník sboru Církve bratrské v Pardubicích.

Všechny připomínky, podněty a nápady či modlitební předměty adresujte prosím redakci Sborového listu.

Martin Tabačan tabycz@gmail.com

Dagmar Kalvachová-Polabinská dagmar.kalvachova@seznam.cz

Uzávěrka příštího čísla srpen **2018**.

Náklady na vydání tohoto čísla činí asi 15 Kč.